

veed nok, at det ærede Medlem lægger meget Mere ind deri, end man efter hele hans Foredrag skulde antage; men han synes efter sit Foredrag kun at lægge Vægt paa den kjødelige Side af Sagen og mener, at naar den blev bragt i Orden og kom frem, havde det Andet ikke stort at betyde. Nei, det, som det kommer an paa, er at skaffe Barnet Forældre, det vil sige Menneker, som have Njærlighed til Barnet, som ville tage sig af det samt have Forstand paa at opdrage det, og der vilde jeg ønske, at Samfundet ikke vilde spare paa Skillingen; thi jo mere Samfundet gjør det — det blev jo opløst af det ærede Medlem fra Slagelse (Dahl) — desto mere kommer det til senere hen at lade Datterne springe.

G. F. Larsen: Jeg tillod mig allerede ved denne Sags 1ste Behandling at udtale, at jeg i alt Væsentligt maatte være enig i det Synspunkt som det ærede Medlem fra Svendborg (Tang) vilde gjøre gjældende i denne Sag. Den Tanke, at et Barn har Ret til at kjende sin Fader og navnlig sin Faders Navn, anser jeg for at være fuldtommen rigtig. Men naar jeg dog ikke har kunnet slutte mig til hans Forslag i saa Henseende og heller ikke til det, som nu foreligger, er det ganske vist ikke af de Grunde, som vi nu nylig hørte anførte fra det ærede Medlem fra Middelfart (H. Jensen), thi dem anser jeg ikke for tilstrækkelige; det var Følelsesgrunde, han fremdrog, og uden videre efter Følelsesgrunde kan en Sag som denne ikke afgjøres. Det er, som jeg den Gang tillod mig at sige, af rent praktiske Hensyn, naar jeg ikke er i Stand til at følge det foreliggende Forslag, idet jeg anser det for at være efter Forholdenes Natur rent umuligt at gienneføre saadanne Forslag. Den Tvivl, jeg den Gang yttrede om Forslaget, er ikke bleven fjernet ved det her foreliggende Forslag. Jeg ser meget vel, at det ærede Medlem og den juridiske Bistand, han maa have haft til Udarbejdelsen deraf, har prøvet paa at være et fint Næt, hvori de ville fange Barnefaderen, men jeg tror samtidig, at Møsterne i dette Næt dog ere tilstrækkelig store til, at han nok skal slippe igjennem. Saaledes som det her foreligger, vil der nemlig være rig Leilighed for Barne moderen til at komme med Udflugter. Jeg maa her bringe i Erindring, at det, Talen er om her, nogenlunde er det almindelige Tilfælde, hvor Moderen er interesseret i at skaffe Faderen frem for at faae fat i Alimenterationsbidragene. Det er nemlig upaatvibeligt, at i et af ti Tilfælde eller maatte en meget større Part er der virkelig ikke

nogen Vanstælgighed ved at faae Faderens Navn at vide, idet Moderen er medinteresseret i at faae det opgivet. Men helt anderledes stiller det sig, naar Faderen maatte slet ikke ser paa at betale, men derimod i høj Grad ser paa, at hans Navn ikke kommer frem, naar han altsaa betaler hende saaledes, at hun er interesseret i at skjule hans Navn. Det er egentlig disse vanstælgelige Tilfælde, der her ere til Stede, og det er dem, det ærede Medlem tror at kunne løse Vanstælgighederne ved ved det foreliggende Forslag. Det tror jeg ikke vil kunne lykkes ham. Ved de Regler, her ere antydede, vil det være ganske let for hende at finde paa Udflugter, navnlig i det Tilfælde, som jo hyppigt kan indtræde, at hun maatte kunne nævne flere, som kunde være Fader til hendes Barn, idet hun saa selvfølgelig ikke vil melde sig som en, der kan udlægge flere, og navnlig vil hun vel bogte sig for at nævne den, hun er interesseret i at skjule. Selvfølgelig vil hun holde sig til hvilkensjomhelst af de andre og ikke nævne rette Vedkommende, naar hun mener at have Interesse deraf. De Bestemmelser, hvormed man synes at ville ramme hende, naar der kan være flere Fædre til samme Barn, ville derfor meget snart vise sig at være illusoriske. De her foreslaede Bestemmelser ville jo heller ikke gjøre den fjerneste Nytte i Retning af at bekæmpe det Tilfælde, at Moderen ikke kjender den Baaagjældende. Fra Udflugter i saa Henseende vilde hun komme meget let, thi der er jo ikke sat Andet end Bøder for hende i et saadant Tilfælde, og Sagen er altsaa atter her reduceret til et Penge spørgsmål. Der staar ganske vist, at hun principielt skal straffes med Fængsel; men naar det tilføies, at der under formildende Omstændigheder skal idømmes Bøder, vil der neppe blive megen Anvendelse for Fængsel. Jeg veed nu ikke, hvad der her tænkes paa med „formildende Omstændigheder“, men jeg kan dog ikke tro Andet, end at det her vil være let at finde paa formildende Omstændigheder overfor ikke at kjende Mandspersonen. Vi faae maatte fat i nogle flere Penge, men Faderen tvivler jeg meget paa, at vi faae fat paa ad den Vej. Dernæst vil hun jo have den allerletteste Udflugt i et saadant Tilfælde, nemlig ved at sige, at det er den eller den Tjenestekarl eller den eller den Svend; nu kan han ganske vist ikke findes, men derved er det jo ikke konstateret, at det er usandt. Eller det kan være en Svendsker — det er vistnok et meget praktisk Tilfælde — som akkurat nu er reist og ikke er til at gjenfinde i Sverig. Hvem kan sige, at det ikke er sandt? Det er jo en Udflugt, som ligger lige ved Haanden, og hvad gjør